

Euroopa Kohtu (esimene koda) 11. juuni 2015. aasta otsus (Fővárosi Törvényszéki eelotsusetaotlus – Ungari) – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató kft jt versus Magyar Állam

(Kohtuasi C-98/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Teenuste osutamise vabadus — Hasartmängud — Mängukoha mänguautomaadilt võetav siseriiklik maks — Mänguautomaatide väljaspool kasiinosid käitamise keelavad liikmesriigi õigusnormid — Õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtted — Direktiiv 98/34/EÜ — Kohustus edastada komisjonile tehniliste eeskirjade eelnõud — Liikmesriigi kohustus hüvitada liidu õigusega vastuolus olevate õigusnormide tagajärjel tekkinud kahju)

(2015/C 270/11)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató kft, Lixus Szerencsejáték Szervező kft, Lixus Projekt Szerencsejáték Szervező kft, Lixus Invest Szerencsejáték Szervező kft, Megapolis Terminal Szolgáltató kft

Kostja: Magyar Állam

Resolutsioon

1. Sellised liikmesriigi õigusnormid nagu põhikohtuasjas, millega mängukohas olevate mänguautomaatide käitamiselt võetava kindlasummalise maksu määr üleminekuaga ette nägemata viiekordistatakse ning lisaks sellele kehtestatakse nimetatud tegevuselt võetav proportsionaalne maks, kujutavad endast ELTL artiklis 56 tagatud teenuste osutamise vabaduse piirangut, juhul kui need õigusnormid piiravad mängukohas mänguautomaatide käitamise teenuse osutamise vabadust, on sellele takistuseks või muudavad selle vähem atraktiivseks; viimase asjaolu paikapidavust peab kontrollima liikmesriigi kohus.
2. Sellised liikmesriigi õigusnormid nagu põhikohtuasjas, mis mängukohapidajatele üleminekuperioodi või kompensatsiooni ette nägemata keelavad mänguautomaatide käitamise mujal kui kasiinos, kujutavad endast ELTL artiklis 56 tagatud teenuste osutamise vabaduse piirangut.
3. Teenuste osutamise vabaduse piiranguid, mis võivad tuleneda sellistest õigusnormidest nagu põhikohtuasjas, ei õigusta ülekaalukad üldised huvid, välja arvatud juhul, kui liikmesriigi kohus nende õigusnormide vastuvõtmise ja rakendamise asjaolude igakülge hindamise tulemusel tuvastab, et:
 - esiteks nendega tõepoolest soovitakse saavutada eesmäärke, mis seonduvad tarbijate kaitsega hasartmängudega kaasneva mängusõltuvuse ja kuritegevuse ning pettuste eest, kusjuures piirangut eelkõige neid eesmäärke tegelikult teenivaks lugemist ei takista pelgalt asjaolu, et hasartmängude osas kehtestatud piirangul on maksulaekumise suurenemise tõttu positiivne kõrvalmõju asjaomase liikmesriigi eelarvele;
 - nendega taotletakse selliste eesmärke saavutamist järjekindlalt ja süstemaatiliselt, ja
 - need vastavad nõuetele, mis tulenevad Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõtetest, eeskätt õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtetest ja õigusest omandile.

4. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord, (muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/96/EÜ) artikli 1 punkti 11 tuleb tõlgendada nii, et
- liikmesriigi õigusnormid, millega mängukohtade mänguautomaatidelt võetava kindlasummalise maksu määr viiekordistatakse ja lisaks sellele kehtestatakse nimetatud tegevuselt võetav proportsionaalne maks, ei kujuta endast „tehnilisi eeskirju” selle sätte tähenduses, ning
 - liikmesriigi õigusnormid, millega keelatakse käitada mänguautomaate mujal kui kasiinos, kujutavad endast „tehnilisi eeskirju” viidatud sätte tähenduses, mille eelnõud tuleb edastada komisjonile vastavalt selle direktiivi artikli 8 lõike 1 esimesele lõigule.
5. ELTL artikli 56 eesmärk on anda õigusi eraõiguslikele isikutele selliselt, et selle rikkumine liikmesriigi poolt muu hulgas seadusandliku tegevusega toob kaasa eraõigusliku isiku õiguse nõuda liikmesriigilt hüvitist selle rikkumise tagajärjel tekkinud kahju eest tingimusel, et see rikkumine on piisavalt selge ning on olemas otsene põhjuslik seos selle rikkumise ja tekkinud kahju vahel, mille täidetust peab kontrollima liikmesriigi kohus.
6. Direktiivi 98/34 (muudetud direktiiviga 2006/96) artiklite 8 ja 9 eesmärk ei ole anda õigusi eraõiguslikele isikutele selliselt, et nende rikkumine liikmesriigi poolt toob kaasa eraõigusliku isiku õiguse nõuda liidu õiguse alusel liikmesriigilt hüvitist selle rikkumise tagajärjel tekkinud kahju eest.
7. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimustele antavaid vastuseid ei mõjuta asjaolu, et sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kuuluvad liikmesriigi pädevuses olevasse valdkonda.

⁽¹⁾ ELT C 142, 12.5.2014.

Euroopa Kohtu (teise koja) 11. juuni 2015. aasta otsus – Euroopa Raviamet (EMA) versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-100/14 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Vahekohtuklausel — Lepingud Cocoon ja Dicoems, mis on sõlmitud teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse kuuenda raamprogrammi raames, mille eesmärk on toetada Euroopa teadusruumi loomist ja innovatsiooni (2002 – 2006) — Eeskirjade eiramine — Abikõlbatud kulud — Lepingu lõpetamine)

(2015/C 270/12)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Euroopa Raviamet (EMA) (esindajad: advokaadid A. Franchi, L. Picciano ja G. Gangemi)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: S. Delaude ja F. Moro, keda abistab advokaat D. Gullo)